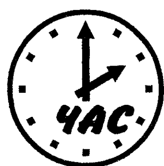
Грамадскае незалежнае выданне. Выходзіць са студзеня 1997 года

Газета для вас

21 студзеня 1998 года
СЕРАДА
№ 5(85)
Наш індэкс 63834

Цана па падпісцы — 1000 руб.
Цана ў розніцу — 1500 руб.

ІВАЦЭВІЧЫ - БАРАНАВІЧЫ - БЯРОЗА

МЯСЦОВЫ

На памяць пра развіты сацыялізм

ІВАЦЭВІЧЫ. Фірмовая крама "Верас" Бярозаўскага мясакансервавага камбіната, якая працуе ў райцэнтры па вуліцы Шаўчэнкі, сапраўды карыстаецца папулярнасцю ў гараджан і вяскоўцаў прыгарадных населеных пунктаў. Як-ніяк, а тут можна набыць самую свежую прадукцыю прадпрыемства, а галоўнае зэканоміць некалькі тысячаў рублёў за кошт нізкай гандлёвай нацэнкі. Пакупнікоў, што тоўпяцца тут з ранку да вечара, можна ўмоўна падзяліць на дзве катэгорыі. Самая шматлікая група бярэ тое, што самае таннае: ліверную і крывяную каўбасу, ногі, хвасты і галовы. Ад такой прадукцыі адварочваюць насы прадстаўнікі другой катэгорыі — людзі з грашыма. Ім падавай сервелат, салямі, розную вяндліну.

Мясныя вырабы ў краму завозяцца адзін раз на тыдзень. Пакупнікі гэта ведаюць і па старой звычцы, набытай у гады развітога сацыялізму, выстройваюцца ў прывазны дзень у чаргу задоўга да адкрыцця крамы. Голад — не цётка. Дзеля таго, каб набыць запаветны кілаграм семяннікоў ці каровінага вымені, можна паштурхацца ў чарзе паўдня ці нават цэлы дзень.

Пашанцавала нашым неперабарлівым пенсіянерам на гэтую краму: дзякуючы ёй яны яшчэ не забылі смак мяса.

Загарэлася лямпачка Ільіча

БАРАНАВІЧЫ. Два гады таму расійскія лётчыкі пакінулі сваю базу ў горадзе. Падстанцыя, да якой была падключана вёска Крыжыкі, аказалася разбуранай. Два гады вяскоўцы карысталіся газавымі лямпамі. Нарэшце раённыя ўлады адшукалі грошы ў бюджэце, раскашаліўся і раён электрасетак. Забеспячэнне электраэнергіяй Крыжыкаў аднаўлена. Закончыліся пакуты вёскі, трапіўшай у мінулае стагоддзе на цэлых 24 месяцы.

● ФОТАЗНАЁМСТВА З СУЧАСНІКАМ

ПРАСАЎШЧЫЦА АЛЯКСАНДРА КОТ

ІВАЦЭВІЧЫ. Цэх асноўнай вытворчасці льнозавода. Тут ужо 12 гадоў працуе прасаўшчыцай Аляксандра Ягораўна Кот. Работа не з лёгкіх, патрабуе ўвішнасці і стараннасці. Без гэтага нічога не атрымаецца.

А. Я. Кот — адна са старэйшых работніц цэха. Нягледзячы на свой перадпенсіённы ўзрост, яна актыўная і ініцыятыўная ва ўсіх справах калектыву цэха. Таму і заслужыла давер і аўтарытэт сярод сваіх рабочых, а таксама кіраўнікоў прадпрыемства.

НА ЗДЫМКУ: А. Я. Кот. *Фота А. ГАНЧУКА.*

Санслужба рэкамендуе

ІВАЦЭВІЧЫ. Раённым цэнтрам гігіены і эпідэміялогіі складзены пералік асноўных пытанняў, палажэнняў, патрабаванняў, якія неабходна ўлічыць пры распрацоўцы і складанні комплексна-перспектыўнага плана мерапрыемстваў па добраўпарадкаванні населеных пунктаў і павышэнні санітарнай культуры насельніцтва на 1998—2000 гады. У гэтым пераліку пяць раздзелаў: арганізацыйны; ахова акаляючага асяроддзя; паляпшэнне санітарна-тэхнічнага стану крыніцаў цэнтралізаванага і дэцэнтралізаванага водазабеспячэння; добраўпарадкаванне жылля, грамадскіх вытворчых будынкаў, двароў, вуліц, месцаў адпачынку, спартыўных збудаванняў; паляпшэнне лазневага абслугоўвання насельніцтва.

Кіраўнікі мясцовых органаў улады планы мерапрыемстваў па добраўпарадкаванні і санітарыі павінны распрацаваць ужо ў гэтым месяцы.

Таблеток и внимания!

БАРАНОВИЧИ. Различные точки зрения на состояние здравоохранения в городе обостряют ситуацию. Медики с цифрами и фактами в руках утверждают, что лечебный процесс поставлен на высоком современном уровне. Клиенты больниц и поликлиник нередко приводили факты отрицательные. Горисполком решил прояснить этот спор и провел через местное радиовещание "прямую линию". Со стороны медицины у телефонов были и отвечали на звонки горожан зав. отделом охраны здоровья исполкома П. А. Монич, главные врачи территориального медицинского объединения № 1, детской больницы, кожвендиспансера, противотуберкулезного диспансера, гл. госсанврач, гл. врач центра здоровья, зам. главврача по экспертизе трудоспособности, ведущий специалист ВТЭК и другие авторитеты местного здравоохранения.

Недостаток лекарств и чуткости отдельных медиков — таково содержание большинства участников "прямой линии". И темы этого заочного разговора лягут в основу поправок и дополнений в городскую программу "Здоровье". Не поздоровится кое-кому из очень невнимательных врачей и медсестер.

Медаль за бой

БАРАНАВІЧЫ. У ваенкамаце ўручаны медалі Г. Жукава ўдзельнікам Вялікай Айчыннай вайны — лётчыку-бамбардзіроўшчыку Я. І. Бяспалаву, удзельніку бітвы на Курскай дузе А. Я. Куліба, камандзіру эскадрона партызанскай брыгады М. А. Кліменку — усяго 25 ветэранам. У ваенкамаце ёсць 2030 медалёў Г. Жукава — кожнаму ўдзельніку вайны, што жыве ў горадзе.

ВАША ПІСЬМО

ДЗЯКУЙ ПРАДПРЫМАЛЬНІКАМ

Тыя падарункі і грашовыя сродкі, што мы атрымалі напярэдадні Новага года, не ад Дзеда Мароза — ад прадпрымальнікаў Веры Аляксандраўны Нюшковай, Пятра Міхайлавіча Басалая і Віктара Сяргеевіча Пакусіна. Дапамога аказалася своечасовай. Мы змаглі набыць прызы і заахвоціць усіх удзельнікаў вялікай святочнай праграмы, падрыхтаванай гурткоўцамі на перыяд зімніх канікулаў. Вялікі дзякуй прадпрымальнікам. Дарагія для нас не тыя пакуначкі з цукеркамі і розныя прызы, а ўвага, клопат і ўсведамленне таго, што пра нас яшчэ нехта можа паклапаціцца.

Гурткоўцы Івацэвіцкага Дома дзіцячай творчасці.

☎ АЛЁ, РЭДАКЦЫЯ?

Калі чыё свята

— «Газета для вас»? Я ваша сталая падпісчыца. Памятаю, летась вы ў пачатку года друкавалі каляндар рэлігійных святаў. Зрабіце гэта, калі ласка, і сёлета.

Н. БАСАЛАЙ (г. Івацэвічы).

ПРАВАСЛАЎНЫ КАЛЯНДАР

7.01 – Нараджэнне Хрыстовае. Каляды
14.01 – Абразанне Гасподняе. Памяць Святога Васіля Вялікага. Стары Новы год
19.01 – Вадохрышча Гасподняе. Богаяўленне
15.02 – Стрэчанне Гасподняе. Грамніцы
1.03 – Даравальная нядзеля
7.04 – Дабравешчанне Найсвяцейшай Багародзіцы. Благавешчанне. Звеставанне. Уваход Гасподні ў Іерусалім. Вербная нядзеля
19.04 – Светлае Хрыстовае Уваскрэсенне. Вялікдзень
28.04 – Радаўніца. Радуніцкія дзяды
20.05 – Дзень Жыровіцкай іконы Божай Маці
28.05 – Узнясенне Гасподняе. Ушэсце
7.06 – Дзень Святой Тройцы. Пяцідзесятніца. Сёмуха
8.06 – Дзень Святога Духа
14.06 – Дзень Усіх Святых
28.06 – Дзень Усіх Святых Зямлі Беларускай
12.07 – Свята Першавярхоўных апосталаў Пятра і Паўла
19.08 – Пераўтварэнне Гасподняе. Спас, Іспас
28.08 – Успенне Найсвяцейшай Багародзіцы. Прачыстая
21.09 – Нараджэнне Найсвяцейшай Багародзіцы. Багач
27.09 – Уздзвіжанне Жыватворчага Крыжа Гасподняга. Пакровы
7.11 – Змітраўская памінальная субота
4.12 – Увядзенне ў храм Найсвяцейшай Багародзіцы

РЫМА-КАТАЛІЦКІ І ГРЭКА-КАТАЛІЦКІ КАЛЯНДАР

1.01 – Дзень Багародзіцы Марыі, Святой Божай Радзіцелькі
6.01 – Богаяўленне Гасподняе. Тры каралі
2.02 – Стрэчанне Гасподняе. Грамніцы
25.02 – Серада Папяльцовая
25.03 – Добравешчанне Дзевы Марыі. Звеставанне
5.04 – Вербная Нядзеля
12.04 – Вялікдзень
21.05 – Ушэсце ў неба Пана Езуса
31.05 – Спасланне духа Святога. Сёмуха
7.06 – Святая Тройца
11.06 – Дзень Цела і Крыві Гасподняй
29.06 – Свята Святых апосталаў Пятра і Паўла
6.08 – Перамяненне Гасподняе. Спас
15.08 – Унебаўзяцце Найсвяцейшай Дзевы Марыі
8.09 – Нараджэнне Прачыстай Дзевы Марыі
14.09 – Узвышэнне Святога Крыжа. Узвіжанне
1.11 – Дзень Усіх Святых
2.11 – Дзень Задушны. Дзяды
16.11 – Дзень Маці Божай Вострабрамскай
8.12 – Дзень Незаганнага Пачацця Прачыстай Дзевы Марыі
25.12 – Нараджэнне Гасподняе

ЯЎРЭЙСКІ КАЛЯНДАР

Па яўрэйскім календары зараз 5758 год, які пачаўся 25 верасня 1997 (1-га месяца цішрэй). Наступны, 5759 год, пачнецца 21—22 верасня 1998 года. Месяцы ў яўрэйскім календары маюць па 30 ці па 29 дзён і называюцца: цішрэй, хешван, кіслев, тэвет, шват, адар, нісан, іяр, сіван, тамуз, ав, элул.

З усяго гэтага зразумела, што нашыя месяцы не супадаюць з яўрэйскім, і яўрэйскі Новы год прыпадае на розныя даты.

Напрыканцы 1997 года, 23—30 снежня, яўрэі святкавалі свята Ханука – свята асвячэння Храма і гераічнай перамогі яўрэяў у паўстанні эліна-сірыйскіх прыгнятальнікаў, якія прымушалі яўрэяў здрадзіць сваёй веры.

Галоўныя святы ў 1998-м годзе:
12—13.03 – Пурым. Свята вызвалення яўрэяў ад пагрозы поўнага знішчэння
14—17.04 (14 Нісана) – Песах (1 Седэр)
23.04 – Дзень Катастрофы
7.05 (18 Іяра) – Лаг-ба-Омер
24.05 (6—7 Сівана) – Дзень Іерусаліма
31.05—1.06 – Шавуот
[illegible]—22.09 – Рош-Гашана 5759 (1999) год.

Паважаныя чытачы! Гісторыя — гэта мы, дакладней тыя з нас, якія па волі лёсу і свайго жадання аказваюцца на вастрыні падзей. Гэтыя людзі жывуць ці жылі сярод нас. Сёння мы адкрываем новую рубрыку «Славутыя землякі», у якой і будзем расказваць пра іх.

НА ЗДЫМКУ: І. І. Васілевіч.

СЛАВУТЫЯ ЗЕМЛЯКІ

Генерал Іван Васілевіч

Пра чалавека, якога не ведаеш і не сустракаўся з ім, пісаць даволі складана. Бо зразумець той час, тыя абставіны, а галоўнае людзей, якія тады працавалі, марылі і кахалі, не вельмі проста. Да таго ж у кожнага свой характар, свае адметныя звычкі, сваё ўласнае жыццё, свая, не разгаданая нікім да канца душа. Што ж тычыцца Івана Васілевіча, то па расказах ягонага пляменніка Рыгора Васілевіча (а яму распавядала маці) ён вырас у вялікай сям'і (12 душ) і таму змалку спазнаў усе цяжкасці сялянскага жыцця. Не сакрэт, у мнагадзетнай сям'і і дзеці растуць на дзіва дружныя, спагадлівыя, чужому гору ніколі не радуюцца, а заўсёды прыходзяць іншым на дапамогу.

У сям'і Васілевічаў самым адметным быў Ваня. Не па гадах кемлівы і разважлівы, ён прыцягваў да сябе не толькі аднагодкаў, але і старэйшых хлапчукоў. Гэта стала яшчэ больш прыкметна, калі займаўся спярша ў чатырохкласным вучылішчы, а потым у лясной школе.

Трэба сказаць, што бацька прыкмеціў цягу сына да вучобы і стараўся, каб Ваня атрымаў адукацыю, бо самому нагул не пашчасціла вучыцца.

Закончыўшы вучылішча і школу, Іван падумваў пра далейшую вучобу. Бацька не пярэчыў. А настаўнікі парэкамендавалі Васілевічу пайсці вучыцца ў Слонімскую гімназію. Так Іван стаў гімназістам. Займаўся добра. Потым пачаў цікавіцца палітычнай літаратурай. Пра гэта даведаліся настаўнікі, і Васілевіч аказаўся за парогам гімназіі. Дома нікому не сказаў, па якой прычыне кінуў вучобу. Але ж мара вучыцца ў іншай навучальнай установе не пакідала яго.

Хутка на шляху Івана Васілевіча стала вайна — першая імперыялістычная. У 1915 годзе яго мабілізуюць у армію. Служыў радавым салдатам. Заўважылі кемлівасць маладога байца і накіравалі на вучобу ў Чугуеўскае ваеннае вучылішча. Пасля заканчэння яго да ліпеня 1917 года служыў унтэр-афіцэрам, а затым у чыне прапаршчыка на заходнім фронце камандаваў ротай. У маі таго ж года ўступіў у партыю бальшавікоў.

За ўдзел у паўстанні (ліпень 1917 года) у Петраградзе Васілевіча арыштавалі і кінулі ў турму. Часовы ўрад Керанскага жорстка расправіўся з іншадумцамі. З турмы выйшаў пасля кастрычніцкага перавароту. Партыя бальшавікоў накіравала Івана Васілевіча ў Тульскую губерню для арганізацыі Чырвонай гвардыі. Там жа ўдзельнічаў у падаўленні эсэраўскага паўстання.

Грамадзянская вайна стала суровым выпрабаваннем для маладога камандзіра. З 1918 па 1921 год Васілевіч удзельнічаў у баях супраць Петлюры і гайдамакаў, белапалякаў і фарміраванняў Булак-Булаховіча. Быў паранены ў правую нагу на рацэ Вілія ў 1919 годзе, кантужаны ў баі пад Барысавым у 1920 годзе.

Дарэчы, пасля ранення пад Вільна ў 1919 годзе Іван Васілевіч трапіў у палон, з якога потым уцёк і зноў апынуўся ў баявым страі.

Баявую ўзнагароду ордэн Чырвонага Сцяга Іван Іванавіч атрымаў за ўмелае кіраўніцтва боем супраць белапалякаў ля мястэчка Зэльва ў 1920 годзе.

Служба ў арміі – гэта пастаянная і напружаная работа і вучоба. Васілевіч закончыў Вышэйшыя акадэмічныя курсы і Асобыя курсы пры Усходнім факультэце ваеннай акадэміі.

Працаваў і за мяжой (Кітай) каля двух гадоў на пасадзе саветніка дывізіі і корпуса.

Ваенны лёс кідаў Івана Іванавіча Васілевіча на розныя адказныя ўчасткі. Ён камандаваў ротай, быў камісарам батальёна, памкамдыва па палітчастцы, начальнікам палітаддзела дывізіі, ваенным камісарам дывізіі, камандзірам і ваенным камісарам палка, начальнікам і ваенным камісарам Закаўказскай пяхотнай школы, начальнікам і ваенным камісарам Аб'яднанай школы Беларусі (цяпер Мінскае сувораўскае вучылішча)...

У 1936 годзе І. І. Васілевіч камандаваў 26-м стралковым корпусам у Прымор'і. У тым жа годзе яму прысвоілі званне камдыва.

На якой бы пасадзе ні працаваў Іван Іванавіч Васілевіч, ён заўсёды вылучаўся сваёй сумленнасцю і працавітасцю, глыбокімі ведамі.

Перада мной копіі архіўных выпісак з асабовай справы Васілевіча, якія зараз захоўваюцца ў музеі Падстарынскай СШ. Ёсць такія ж дакументы і ў пляменніка Рыгора Сцяпанавіча Васілевіча. І ва ўсіх іх адзначаецца, што Васілевіч «работнік сур'ёзны, удумлівы»; «валодае развітым, гібкім розумам»; «выдатна падрыхтаваны і развіты ў ваенных адносінах»; «з поспехам можа сумяшчаць абавязкі камандзіра і партыйнага кіраўніка» і г. д.

Усе атэстацыі (а гэта ў першую чаргу чысткі, што праводзіліся ў тыя гады) пацвердзілі адно: Васілевіч быў і застаўся сапраўдным патрыётам сваёй Радзімы, высокаадукаваным і аўтарытэтным военачальнікам, верным воінскай прысязе.

Лёс звёў генерала Васілевіча з маршалам Блюхерам, якога ён лічыў чалавекам і военачальнікам з вялікай літары. Блюхер быў аб'яўлены ворагам народа і расстраляны.

Такі ж лёс напаткаў і Васілевіча. Чытаем у архіўнай даведцы: «У загадзе НКА СССР № 00139 ад 7 чэрвеня 1937 года сказана, што камандзір 26-га стралковага корпуса камдыў Васілевіч Іван Іванавіч звольнены зусім са службы ў РКАА, арт. 44, пункт «в».

Быў знішчаны не толькі адзін Васілевіч, але і яго сям'я: жонка Любоў Пятроўна, сын Анатоль і дачка. Дарэчы, сын Анатоль, як і бацька, стаў ваенным. У той жудасны год ён ужо быў у чыне капітана.

Падвергліся рэпрэсіям і сваякі «ворага народа» Івана Васілевіча. Іх вывезлі з Падстарыні ў Архангельскую вобласць. Нацярпеліся яны, пабачылі шмат гора.

Той жудасны час, калі абарвалася жыццё мільёнаў лепшых людзей краіны, у тым ліку і генерала Васілевіча (усе яны пасмяротна рэабілітаваны), зараз успамінаюць не часта. Я не думаю, што памяць народа пра тое страшнае злачынства знікае. Не магу паверыць у гэта. Праўда пра чалавечыя пакуты, хаця і горкая і вельмі балючая, але павінна жыць заўсёды. Пакуль жывыя нашчадкі закатаваных і расстраляных сталінскім рэжымам.

С. КАЖАДУБ.

ПРОШУ СЛОВА

Умей прощать...

Давайте посмотрим вокруг себя. Сколько мы видим добра, ласки, любви и сколько гнева, раздражения, зла? Если мысленно бросить все это на весы, добро на одну чашу, а зло на другую, что перевесит? Как вы думаете? Днями в сберкассе встретил одну знакомую женщину, она была в плохом настроении. Я понимал, что зло уже положило её на лопатки, она уже не устояла в борьбе с ним. На мой вопрос – что случилось? — она сказала, что люди вокруг какие-то злые, нет мира...

К сожалению, не умеем мы бороться со злом, и в этом наша беда. Если вы на грубость отвечаете грубостью, то вы уподобляетесь грубияну, с которым говорите. Как вы хотите, чтобы поступали с вами, так и вы поступайте...

Каждый человек имеет в себе удивительный инструмент, с помощью которого он может отличить зло от добра. Нам нравится и нам хорошо, если нас любят, заботятся, нежно и ласково с нами говорят, проявляют знаки внимания. Но что-то не всегда есть мир в семье, на работе, не всегда есть радость в сердце. Задаю себе вопрос: можно ли управлять внутренним климатом, как сделать его благоприятным?

Человек, который недавно покончил жизнь самоубийством в нашем городе, не только не имел мира в сердце. Зло, раздражение, безысходность взяли верх над разумом и человек ушел в вечность. Если бы чаще смотрел в небо, на окружающую природу, он многое мог бы постичь в смысле своего бытия на этой маленькой планете Земля.

Как жить правильно и с радостью, и возможно ли это? Да! Есть удивительная сила – жизнь, есть человек, и есть законы, которые сегодня ученые открывают. Но эти законы, мироздание и я кем-то созданы. Сегодня трудно найти человека, который не слышал слова Бог. По-разному люди относятся к нему, но он сказал: «Я есть истина, путь и жизнь».

Я хочу понять истину и хочу жить в радости, хочу понимать, что со мной происходит, хочу научиться побеждать зло. Я уже прожил 40 лет, когда впервые прочитал книгу Библия.И я понял: с моим опытом жизни и двумя высшими образованиями я еще ничего не знаю о себе, не знаю самого главного – как жить с радостью.

Жизнь материальна, полна забот. Сегодня нужно думать, где взять копейку, чтобы одеть и прокормить семью в 6 человек. Человек отдает свое здоровье, время, силы и трудится в поте лица, но достатка и радости нет. Почему? Почему один сверх меры бережлив, но у него уходит все то, что он имеет, а другой рассыпает блага щедро, и ему еще прибавляется? Почему один человек любит жизнь, а другой добровольно с нею расстается? Почему так происходит, что это за закон? Это закон зла, закон сатаны и мир стонет под его игом.

Давайте откроем книгу времен и народов – Библию и в ней прочитаем: «Побеждай Зло Добром» (рим 12:12). Но как практически в жизни это сделать? Работает ли закон, который мы с вами пытаемся понять? Если человек не может бросить курить, пить, блудить, сквернословить, то он раб сатаны. Но где взять силу победить это зло? Кто ее дает? Где? И вообще, возможно ли, если тебя бьют по одной щеке, подставить другую? Тебя ругают, смеются над тобой, а ты благословляешь этих людей, молишься за них. По-человечески это трудно: на зло ответить добром, но человек, имеющий в себе дух Божий, имеет силу это сделать. В 1-м послании Иоанна (3 гл. 8—11 ст.) мы читаем, что «Каждый верующий в Него, каждый приходящий к Нему, вступает в победную жизнь над злом, получает новое сердце, не терпящее зла ни в себе самом, ни в окружающем нам мире».

Побеждай зло добром – вот лекарство, закон, данные нам Богом в борьбе со злом. Приведу пример из личной жизни. Моему старшему сыну 15 лет, и недавно его с другом избил мальчик, живущий в соседнем доме. Родители друга моего сына неверующие, и поступили по-человечески. Мальчика освидетельствовали на побои, и на стол участкового милиционера легла бумага-заявление. Я человек верующий. Выбрал вечерний час и зашел в семью мальчика, который через кулаки высказал свое несогласие с другой точкой зрения. Прихожу и говорю: мир вашему дому. Я уже помолился за них и простил, а когда мы сели за стол для беседы, я убедил их, что пришел не со злом, не сводить счеты. Более двух часов мы говорили о роли родителей в семье, их примере, ответственности и делах. Когда я уходил, у нас на сердце были мир и радость. Надеюсь, что и их сын понял, что только от недостатка интеллекта и добра начинают говорить кулаки. Сатана где-то через телевизор, где-то через родителей говорит сердцу этого юноши: сила – это власть. За себя нужно стоять, не давай себя в обиду, не прощай ее и т. д. Но человек, знающий как действует Закон Божий, скажет: «Отойди от меня, сатана».

Человек никогда не победит зло, если в его сердце не будет живого Бога. Дайте Ему там место и он будет давать вам силы идти по жизни и побеждать зло. Друзей не приобретают ненавистью, репрессиями, злом, мщением, тюрьмами, ссылками – так делают только врагов. Я сожалею о том, что в нашей истории есть черные пятна «Священной инквизиции». Слишком тяжело перечислять злодеяния фальшивой церкви. Сегодня я считаю себя членом церкви, которая не пролила ни одной капли чужой крови. Наоборот, она проливала свою кровь за правду, за истину Божию. Члены этой церкви никого не били розгами, но сами были избиваемы. Они никогда не заточали в тюрьмы своих противников, а наоборот, сами шли в цепях и кандалах и сидели в тюрьмах и лагерях. Эта церковь и нам возвещала спасение Христово, Его любовь и Его борьбу со злом.

Когда Иисус Христос был распят на кресте, он молился: «Отче, прости им, ибо они не ведают, что творят». Если кто-то, прочитав это, скажет своему сердцу: «Сегодня с Божией помощью я не допущу в сердце зла» – это очень хорошо. Но это еще не все, Бог ожидает от нас большего, как и мы от своих детей. Писание говорит: «Перестаньте делать зло, научитесь делать добро». Ведь тот, кто не делает добра, будет обязательно делать зло. Мир сегодня страдает не потому, что люди делают злое, а потому, что они не научились делать добро, к которому призывает Евангелие.

Не устоять худу против добра – говорит русская пословица. Но так как добра на земле слишком мало, зло торжествует и причиняет людям неимоверные страдания. Я верю, что сила, которую я теперь имею, даст мне не только возможность побеждать зло, но и крепко стоять против него и давать другим часть этой силы и любви Божией.

А. КНЫШ,
диспетчер Ивацевичской газокомпрессорной станции.

МЕСТНАЯ ИНИЦИАТИВА

Раскопал? Закопай!

В не такие уж далекие времена Барановичи порой представляли собой, особенно летом, город в руинах. Многочисленные траншеи, котлованы перерезали улицы, площади, переулки. Это владельцы индивидуальных домов, коттеджей, гаражей, да и государственные структуры, проводили работы по подводке коммуникаций — газа, света, воды, канализацию. Некоторые раскопки оставались незакрытыми годами. Отговорки были разные: нет материалов и денег на завершение стройки и т. д.

Барановичский горисполком в лице управления по архитектуре и градостроительству и стройконтроль решили просто задействовать старые свои же решения о соблюдении сроков раскопок и материальной ответственности виновных за нарушение их. Теперь каждый житель города или организация, предприятие должны представить в архитектуру веские доказательства необходимости раскопки, обосновать сроки проведения работ, предъявить на имеющиеся материалы документы.

Как сумел обвести вокруг пальца исполкомовцев житель улицы Фроленкова В. И. Кунцевич, неизвестно. Но разрешение на производство земляных работ получил. А дальше начал тянуть с проводкой газа. Исполком поторопил неразворотливого домовладельца сотней тысяч рублей штрафа. Кунцевич деньги отдал, но продолжал тянуть волынку. Повторное напоминание обошлось ему в шестьсот тысяч.

Не лучше ли и дешевле было пустить эти деньги на приобретение недостающих материалов?

Штраф — не только наказание виновного, но и метод поддержания порядка в городе.

П. НАГНИБЕДА.

● НА МЯЖЫ НЕМАГЧЫМАГА

Праклятае хараство

Добры дзень, шаноўная рэдакцыя!

Вам піша настаўніца роднай мовы і літаратуры Вялікабаранічкай няпоўнай сярэдняй школы Пружанскага раёна Уляна Дзмітрыеўна Баран. Я ваш сталы падпісчык і карэспандэнт: не прапусціла ніводнага нумару вашай газеты з дня яе аднаўлення, а вы надрукавалі некалькі маіх нататак, а таксама пераклад «Марсэльезы» на беларускую мову, якія я дасылала вам пад псеўданімам Ціхан Баран.

Пішу вам, бо мне вельмі патрэбны парада і дапамога, але перш чым адкрыць сваю бяду, некалькі слоў пра сябе.

Па гадах я ўжо пенсіянерка, але ўсё яшчэ настаўнічаю. Сорак гадоў прарабіла тут, на сваёй бацькаўшчыне. Жыву ў двух кіламетрах ад Вялікіх Баранічаў у вёсачцы Турукалы разам з мужам, Гнатам Евавічам, якому ў верасні спаўняецца шэсцьдзесят гадоў. Ён вельмі працавіты, чулы і спагадлівы чалавек, добры бацька і дзядуля. У цяжкіх умовах мы з ім выгадавалі траіх дзяцей. Якія б віхуры нягодаў не вылі над нашымі галовамі, мы заўжды вучылі іх жыць сумленна, быць адказнымі грамадзянамі сваёй краіны. Муж мае сорак чатыры гады працоўнага стажу, з якіх апошнія дваццаць адшчыраваў загадчыкам гаспадаркі Вялікабаранічкай школы. Нялёгкае жыццё выпала на ягоную долю, а таму цяпер ён знаходзіцца на трэцяй групе інваліднасці па здароўі. Аднак, нягледзячы на гэта, ён не сядзіць склаўшы рукі. Кожнае лета з дапамогай дзяцей і ўнукаў абрабляем для саўгаса дзялку буракоў, трымаем падсобную гаспадарку, не запускаем садок і гародчык, даглядаем дваццаць вулляў пчолаў. Мы з мужам выпісваем шмат газетаў і часопісаў, перажываем за тыя падзеі, якія адбываюцца на роднай зямлі, падтрымліваем адраджэнне роднай мовы, культуры і гісторыі.

Пішу вам, а сама плачу. Плачу, бо ўсё гэта было праўдай да гэтага лета. Ой, што мне зрабілася гэтым летам... Толькі не пастаўцеся да майго ліста абыякава, парайце нешта, выратуйце мяне!

Усё пачалося з таго, што ў чэрвені я паглядзела па ГРТ фільм «Блакітны анёл» з Марлен Дытрых у галоўнай ролі. Фільм мне спадабаўся, бо мне ўвогуле яшчэ з дзяцінства падабалася Марлен Дытрых. Паколькі мой муж запісаў фільм на відэакасету, я на наступны дзень тройчы пераглядзела яго – гэта было на святога Анопрыя, нельга было працаваць. Наступнай ноччу я прыснілася Марлен Дытрых, што яна быццам бы кліча мяне за сабой, вабіць некуды, а я не хачу ісці, не хачу і ўсё, і так і не пайшла. Тады яна разгнявілася і кажа: «Ах, ты не хочаш, ну то ты ператворышся ў мяне на месцы, калі не хочаш». Сон быў дзіўны і, у прынцыпе, нядобры: як у сне набожчык цябе кліча, а ты за ім пойдзеш, то, значыць, што ты неўзабаве памрэш, што ён цябе з сабой на той свет павёў, а як не ідзеш, то на дождж. Аднак я перш не надала свайму бачанню вялікай увагі, мауляў, сніцца то сніцца. Да таго ж, Анопрый сёлета прыпаў на нядзелю, значыць, мне гэта снілася ў панядзелак, а мне ўсё жыццё казалі, што «ў панядзелак сон бяздзелак», што панядзелкавыя сны не збываюцца. Дык во няпраўду мне казалі.

Адразу ж у чэрвені я стала імкліва рабіцца падобнай (у фізічным плане) да Марлен Дытрых. З маіх валасоў сышла сівізна, і яны пабялелі, хоць у маладосці я была чарнявая, як цыганка. Пасвятлела, памаладзела, разгладзілася скура на ўсім целе, зніклі маршчыны, мой кірпаты нос змяніўся чыста, у позірку з'явілася хітрынка, знікла асіметрычнасць у рысах, спіна распрасталася, нават голас змяніўся: я стала гаварыць з такой хрыпотцай, быццам бы ў мяне ангіна. Валасы самі сабой закучарaвіліся. Што я толькі з сабой не рабіла: і плакала, і кляла, і бажылася, і малілася, і да бабкі хадзіла: яна мне загадала спаліць стужку з касеты, і той попел мужу падсыпаць – нічога не дапамагае.

Муж спачатку думаў, што я п'ю нейкія таблеткі, да некага хаджу, сачыў за мной, пасля стаў думаць немаведама што, пабіў, хоць ніколі ў жыцці рукі не ўзнімаў, гразіўся пайсці да ўчастковага. Сыны плююць і касавурацца, нявесткі перасталі гаварыць да мяне, бо я выглядаю маладжавей за іх. Суседзям аб'явілі, што я надта хворая, і я засвецца не выходжу з хаты, бо як пабачаць, палічаць вядзьмаркай. Муж спаліў усе відэакасеты, у тым ліку і маіх улюбёных Пітэра Грынуэя і Леа Каракса і даў мне тэрмін да верасня, да ягонага юбілею, каб я зноў стала нармальнаю. Што ў яго наўме, не ведаю, ён стаў як шалёны, баюся спаць з ім у адной хаце. Што рабіць? Я ўжо сабе ўвесь твар раздрапала; ужо гатова абдаць сябе кіпенем.

Да царквы два месяцы не хаджу; уся праца па гаспадарцы легла на майго чалавека; ён не ўпраўляецца; усё ў занядбанні. Вы мяне зразумейце: навошта мне ў шэсцьдзесят гадоў позірк з хітрынкай і гладкія шчокі на хутары, дзе з мужчынаў мой муж наймалодшы? Мне ўжо пара на той свет збірацца. Я вайну бачыла, і партызанку бачыла, у Сібіры была, у Балгарыі адпачывала, унукі дарастаюць. Пажылая баба, годзе. Каб яшчэ ў вялікім месцы жыла, у Мінску, напрыклад, ці дзе, а то ж смех: зорка Галівуда назапашвае сена для цёлкі і засыпае бульбу ў лёх.

Дачка кажа: «На небе меліся абмаладзіць кагосьці, каму гэта патрэбна, хворага, мо, якога, ці каго, ды нешта зблыталі, і новая душа трапіла да цябе». Ды я не хачу таго хараства, не хачу тае маладосці. Не так страшны сорам, як страшная распалавіненасць. Што я маю на ўвазе? Замкнёная ў хаце ўдзень, я асабліва палюбіла начныя прагулкі, хоць муж з-за гэтага проста месца сабе не знаходзіць. Выйдзеш да рэчкі: туман ярам-далінаю, цёмныя абрысы. Нахілішся: пялёсткі ў расе, і бліжні конік сціхае. Аблачынка ў небе хавае то адно, то другое сузор'е. І кожны ў гэтым свеце мае сваё імя: у кожнай зоркі ёсць свая назва, у кожнай казуркі сваё найменне. А я, кім я ёсць цяпер? Ці яшчэ Уляна, ці ўжо Марлен? Хочацца зацягнуць на ўвесь голас «Або пахавайце, або волю дайце!» Што там рэха, цікава, адкажа? Хочацца, а не можна: людзі пачуюць.

Жах, што на душы дзеецца.

Грэх самой сабе смерць рабіць, дык хоць бы Бог мяне так доўга не трымаў, але мусіць, доўгае выпрабаванне чакае мяне. Я і раней на здароўе не журылася, а цяпер і пагатоў, ем за дваіх, здарова як дзеўка. Зноў жа, як умрэш такою маладзіцаю, дык урачы ж так проста не дадуць пахаваць, захочуць рэзаць на кавалкі, будуць мучыць нежывое цела. Баюся я гэтага. Альбо зірнуць у пашпарт, а там іншы твар, ніхто ж не паверыць, што гэта я, зацягаюць майго Евавіча па судах. Як бы хаця б састарыцца не да спазнання перад смерцю... Хаця б ні жывой, ні мёртвай не чуць гэтага пытання без адказу: «Хто я?»

Парайце, дапамажыце, што зрабіць, каб толькі да дактароў не звяртацца. Не давяраю ім, баюся іх, за ўсё жыццё ні разу ў бальніцы не ляжала.

Відавочна, што ў такім выглядзе я вымушана пакінуць працу, хоць працаваць яшчэ ў стане, новага настаўніка знайсці будзе цяжка ды і грошы ў хаце не лішнія. Праклятае хараство! Не дай Бог, пабачаць мяне зменелай мае леташнія і былыя вучні. А настаўнік роднай мовы мусіць жа быць сімвалам Бацькаўшчыны!

І нават жудка падумаць, што я, магчыма, нейкі чарнобыльскі мутант. Хаця ўзровень радыяцыі ў нашым раёне ў межах нормы, памятаю, як на Першага траўня пасля Чарнобыля мы са школьнікамі ездзілі ў Пружаны на дэманстрацыю, і акурат церусіў дожджык.

Пастаўцеся да майго ліста з разуменнем, парайце, як мне паводзіцца. Зноў плачу: няўжо я стала ўсім ворагам, нікому не патрэбная, нават улюбёнай газеце? Я ніколі не верыла ў забабоны і цуды, але як тут не з'ехаць з глузду, калі глядзішся ў люстра, а адтуль замест смуглявай цябе, ніколі не быўшай асабліва прыгожай, сталёва пазірае бездакорна-халодная Марлен?

Прашу прабачэння, што непакою.

З павагай, Уляна Дзмітрыеўна БАРАН.

(«Наша ніва»).

Для дома, для семьи, для души...

☺ ИЗ СЕМЕЙНОГО АЛЬБОМА

Всё было, как в сказке.

☺ МУДРОЕ СЛОВО

РУССКИЕ ПОСЛОВИЦЫ

- Шило в мешке да любви в сердце не утаишь.
- Любовь начинается с глаз.
- К кому сердце лежит, туда и око бежит.
- Любовь и малое принимает за великое.
- Любовь дорога, а не подарок.
- Коли хорош, так не хвались: тебя и так заметят.

☺ ЗНАЕТЕ ЛИ ВЫ, ЧТО...

Действие шоколада сравнимо с влюбленностью

Если рука сама тянется к плитке шоколада, то хотя бы выбери тот, что... эффективнее, то есть содержит больше масла какао.

Ведь именно оно включает феналанин, воздействие которого на организм сравнимо с... влюбленностью. Самый популярный – молочный – шоколад содержит в основном сахар и жиры, какао в нем только 10 – 20%, а вот в горьком шоколаде его 50—70%. Значит, и настроение он поднимет быстрее.

Сядь в кресло поудобнее и глубоко вздохни

Как выяснилось, привычка принимать определенную позу – то, как ты обычно стоишь или сидишь, — влияет на твой вес!

Когда ты сутулишься, затрудняется приток к внутренним органам кислорода – сжигателя калорий и жиров. Это нетрудно проверить. Сядь в кресло поудобнее и глубоко вздохни. Теперь вдохни стоя, выпрямив спину. Чувствуешь, как кислород заполняет легкие? Последи за своей осанкой один месяц. Во-первых, это никогда не лишне. Во-вторых, встав однажды на весы, ты, возможно, приятно удивишься.

☺ ВАШЕ ЗДОРОВЬЕ

Если надо срочно похудеть

Этот план питания был разработан в американской кардиологической клинике для пациентов с избыточным весом. Если точно выполнять все указания, через три дня весы покажут килограмма на три меньше.

В течение трех дней пить можно только воду, несладкий чай, клюквенный морс. Никаких алкогольных или газированных напитков! Зато суп можно позволять себе каждый раз, как захочется есть, и в любых количествах.

Первый день. Только суп и любые фрукты, кроме бананов.

Второй день. Суп и сколько угодно сырых овощей, за исключением фасоли, гороха и кукурузы. За обедом можно съесть одну печеную картофелину с кусочком сливочного масла. Никаких фруктов!

Третий день. Сколько угодно супа, овощей и фруктов.

Для супа потребуются:

6 морковок; 2 зеленых перца; большой кочан капусты; пучок сельдерея; большой пучок зеленого лука; пол-литровая банка очищенных томатов; 2 банки зеленого горошка (по 250 г); 2 кубика куриного или говяжьего бульона; соль, перец, петрушка – по вкусу.

Очищенные и мелко нарезанные овощи и бульонные кубики поместить в большую кастрюлю и на одну треть залить водой. Довести до кипения и варить на медленном огне 10 минут. По мере приготовления овощи дадут сок, так что можно добавить кипящей воды. Затем убавить огонь и дать овощам потомиться, пока они не станут мягкими.

☺ ПОЛЕЗНЫЕ СОВЕТЫ

Сморщенные, жесткие перчатки

Кожаные перчатки иногда линяют с изнанки и пачкают руки. Рекомендуется насыпать внутрь перчаток немного талька, втереть его, а избыток вытряхнуть.

Сморщенные, жесткие кожаные перчатки протрите чистой тряпочкой, смоченной в касторовом масле. Через несколько часов они станут эластичными и блестящими.

Замшевые перчатки моют в теплой мыльной воде, надев их на руки. Затем отжимают в полотенце и, аккуратно расправив, сушат.

Варите йогурты дома

Спецы-кулинары утверждают, что йогурт несложно приготовить дома любому из нас. Вот рецепт.

Закипевшее молоко сливаем в банку и остужаем до комнатной температуры. Для первого раза потребуется столовая ложка свежего купленного йогурта (одна на 600 граммов молока). Ставим банку в теплое место на 10—12 часов. В это время продукт лучше не тревожить: не переставлять и не взбалтывать. А потом убрать в холодильник. По некоторым данным, йогурт содержит вещества, которые сами по себе мощные природные антибиотики. Йогурты также мобилизуют имунную систему и повышают сопротивляемость организма.

● *ПОСТ ДАІ*

ШТРАФЫ ЗНОЎ УЗРАСЛІ

У друку апублікаваны Закон Рэспублікі Беларусь «Аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у Кодэкс Рэспублікі Беларусь аб адміністрацыйных парушэннях», падпісаны Прэзідэнтам нашай краіны. Галоўная асаблівасць змяненняў — павелічэнне штрафаў за парушэнне правілаў дарожнага руху вадзіцелямі і пешаходамі.

Перавышэнне ўстаноўленай скорасці руху строга караецца. І чым большае перавышэнне, тым большая сума штрафаў.

Так, калі вадзіцель транспартнага сродка перавысіў скорасць руху больш чым на 30 кіламетраў у гадзіну, ён павінен заплаціць штраф у памеры трох мінімальных зарплат. Яшчэ большая сума штрафу (ад трох да дзесяці мінімальных зарплат) накладаецца на вадзіцеля, калі ён парушыў правілы руху ў другі раз. Работнікі дзяржаўтаінспекцыі гэты штраф могуць замяніць пазбаўленнем права кіравання транспартным сродкам на тэрмін ад шасці месяцаў да аднаго года.

Такое ж пакаранне чакае вадзіцеляў, калі яны не выканалі патрабаванні дарожных знакаў або разметкі праезнай часткі дарогі, парушылі правілы праезду скрыжаванняў, прыпынкаў грамадскага транспарту ці пешаходных пераходаў, перавозкі людзей або грузаў, абгону, манеўравання, буксіроўкі транспартных сродкаў, карыстанне асвятляльнымі прыборамі ў цёмны час сутак ці ва ўмовах недастатковай бачнасці.

Самыя строгія пакаранні, вядома, тычацца тых вадзіцеляў, якія селі за руль аўтамабіля, трактара або матацыкла ў стане алкагольнага ап'янення. На іх накладваецца штраф у памеры ад пяці да дваццаці мінімальных заработных плат ці яны пазбаўляюцца права кіравання ўсімі відамі транспартных сродкаў на тэрмін ад аднаго да трох гадоў.

Той жа штраф могуць атрымаць вадзіцелі, якія селі за руль і не маюць дакументаў на права ваджэння транспарта ды яшчэ п'янымі.

Калі шафёр, трактарыст або матацыкліст на працягу года двойчы затрымліваецца ў нецвярозым стане,то атрымлівае штраф у памеры ад дзесяці да трыццаці мінімальных зарплат (гэта значыць, ад 2,5 мільёна да 7,5 мільёна рублёў) ці пазбаўляецца права на кіраванне ўсімі відамі транспарту на тэрмін ад трох да пяці гадоў.

Хачу асобна падкрэсліць, што затрыманыя п'яныя вадзіцелі пазбаўляюцца права кіравання ўсімі відамі транспарту. Калі, напрыклад, у шафёра забралі дакументы на ваджэнне аўтамабіля, то ён, маючы матацыкл і адпаведныя дакументы, не можа сесці за яго руль.

Нямала дарожна-транспартных здарэнняў адбываецца і па віне пешаходаў, мапедыстаў, веласіпедыстаў, возчыкаў гужавога транспарту. Іх летась у раёне было 8. Тры чалавекі загінулі і сем паранена. Таму ў Законе прадугледжаны меры пакарання такіх парушальнікаў правілаў руху. Яны папярэджваюцца або плацяць штраф ад 0,1 да 0,5 мінімальнай зарплаты (ад 25 тысяч да 125 тысяч рублёў).

Гэтыя ж удзельнікі руху, якія сваімі паводзінамі стварылі на дарозе аварыйную абстаноўку, могуць быць аштрафаваны ў памеры ад 0,5 да трох мінімальных зарплат. Пры гэтым трэба заўважыць, калі названай катэгорыяй вадзіцеляў і пешаходамі створана на дарозе або вуліцы аварыйная абстаноўка і ёсць пацярпелыя (і людзі, і транспарт), то сума штрафаў узрастае — ад адной да пяці мінімальных зарплат.

Здараецца, што вадзіцелі транспарту не спыняюцца на патрабаванні работнікаў міліцыі. У такім выпадку на іх накладваецца штраф у памеры ад 0,5 да пяці мінімальных зарплат, а пры неаднаразовым невыкананні — ад пяці да пятнаццаці мінімальных зарплат ці пазбаўляюцца права кіравання ўсімі відамі транспартных сродкаў на тэрмін ад аднаго да трох гадоў.

Па-за населеным пунктам у цёмны час сутак побач з работнікамі міліцыі павінен быць спецыяльны аўтамабіль з праблісковым маячком. Калі такой машыны няма, вадзіцель не абавязаны спыняцца.

Летась у Івацэвіцкім раёне адбылося 52 дарожна-транспартныя здарэнні. Загінула 27 чалавек, паранена 49. Гэтыя лічбы сведчаць аб тым, што абстаноўка на нашых дарогах выклікае трывогу. І ўзмацненне пакаранняў парушальнікаў правілаў руху павінна садзейнічаць паляпшэнню абстаноўкі на нашых дарогах і вуліцах, змяншэнню колькасці здарэнняў.

Л. ДЭЦУК,
дзяржаўтаінспектар Івацэвіцкага райаддзела міліцыі.

● *СЛУЖБА 01*

У АГНІ БРОДУ НЯМА

За мінулы год на тэрыторыі нашага раёна адбылося 134 пажары (на 5 болей, чым летась). Матэрыяльныя страты склалі амаль 9 млрд. рублёў. У дым і попел агонь ператварыў 16 будынкаў, 178 тон кармоў. Але самае страшнае, што ў выніку пажараў загінулі 4 чалавекі, сярод іх 4-гадовая дзяўчынка. Гэтая трагедыя здарылася летась якраз на 8 сакавіка. Трое дарослых мужчын загінулі з-за асабістай неасцярожнасці пры курэнні: двое проста закурылі перад сном і заснулі з цыгарэтамі, а жыхар в. Любішчыцы Крысюк не толькі амаль не выпускаў цыгарэту з рук, дык у дадавак яшчэ і моцна сябраваў з гарэлкай. 6 чалавек у выніку пажараў атрымалі тэрмічныя траўмы. Курыльшчыкі летась сталі віноўнікамі 11 пажараў, а ўвогуле звыклая, калі не сказаць злачынная неасцярожнасць пры карыстанні агнём, аказалася прычынай узнікнення 55-ці здарэнняў. Такія пажары бушавалі ў вёсках Краі, Заполле, Амяльная, Квасевічы, Быцень і многіх іншых. Жыхарка в. Чамялы Макарэвіч, напрыклад, распаліла касцёр на сваім падворку паблізу гаспадарчага хлява, каб спаліць смецце. Варта было ёй крыху адысці ад вогнішча, як парывам ветру полымя ад кастра перакінулася на будынак. З-за ўласнай абыякавасці і неасцярожнасці жыхара в. Воля Кузьміцкага згарэў стажок сена. Здавалася б, некаторым грамадзянам ужо даўно трэба засвоіць, што кінутыя непатушанымі запалкі ці акуркі вельмі часта прыносяць вялікую шкоду ў выглядзе спаленых пабудоў, маёмасці. Таму заўсёды, калі справа тычыцца агню, трэба быць асабліва асцярожнымі, акуратнымі і абачлівымі.

Шмат клопатаў прынеслі летась і пажарным, і сваім родным малалетнія дзеці-падпальшчыкі. Па іх віне здарылася 33 пажары. Менавіта з-за свавольства з агнём і загінула 4-гадовая дзяўчынка ў в. Селец. Небяспечныя гульні з запалкамі сталі прычынай пажараў у вёсках Воля, Падстарынь, Магіліцы, дзе гарэлі гаспадарчыя хлявы. У вёсках Яглевічы, Даманава, Міронім дзеці падпальвалі стажкі сена. У вёсцы Жытлін ад дзіцячых рук разгарэлася полымя буйнога пажару, які знішчыў 30 тон сціртаванага сена.

Найчасцей да запалак цягнуцца дзеці ва ўзросце ад 3-х да 7-мі гадоў. Звычайна яны падпальваюць у дварах сваіх бацькоў, калі тыя на рабоце ці проста пакінулі іх дома адных на некаторы час. Бывае, што малых прывозяць да бабуль у вёскі з гарадоў і тыя ў сваю чаргу у знак «падзякі» за бабульчыну пяшчоту і ласку спальваюць які-небудзь будынак ці стажок. Нярэдка рабяты збіраюцца гуртом і прыдумляюць розныя, надзвычай небяспечныя гульні з прымяненнем запалак. Усе гэтыя вогненныя дзіцячыя забаўкі тояць у сабе вялікую пагрозу і небяспеку, бо ледзь не заўсёды выліваюцца ў вялікія пажары. Неабходна, каб гульні не былі ўтоены ад вачэй дарослых. Апошнія павінны пастаянна кантраляваць дзеянні дзяцей малодшага ўзросту, пастаянна тлумачыць ім, вучыць іх правільнаму, бяспечнаму карыстанню агнём і яго крыніцамі. Запалкі і запальніцы трэба заўсёды хаваць ад дзяцей у недаступныя для іх месцы. Такая перасцярога ўратуе і дзяцей, і іх бацькоў ад вогненнай навалы.

У 17-ці выпадках пажары ўзнікалі з прычыны няспраўнасці ці парушэння правілаў эксплуатацыі ацяпляльных печаў. Няправільна пабудаваная печ з'явілася прычынай узгарання ў памяшканні вагавой у в. Аброва (калгас імя Чапаева). Парушэнне рэжыму топкі печаў прывяло да пажараў у жылых дамах Русевіча (в. Краглевічы) і Грынчык (г. Івацэвічы). У большасці дамоў нашых землякоў печы сапраўды ўжо старыя, патрабуюць тэрміновага рамонту. Але здараецца, што і самі гаспадары не вельмі клапоцяцца аб сваёй асабістай бяспецы, груба ігнаруюць патрабаванні правілаў пажарнай бяспекі падчас топкі печаў. Як жа інакш можна назваць тыя абставіны, пры якіх дровы ў печы распальваліся пры дапамозе бензіну, распаленую печ пакідаюць без нагляду на доўгі час, не зачыняюць дзверкі печаў, калі там паліцца і г. д.

Значная большасць пажараў адбылася летась у вёсках — 104 выпадкі. Даволі часта гарэлі тарфянікі на значных плошчах сельгасугоддзяў. Усё ж у любым выпадку, у любым сваім праяўленні агонь, які выйшаў з-пад улады чалавека, прычыняе вялікія матэрыяльныя страты, пакідае глыбокія душэўныя раны. І амаль ва ўсіх пажарах павінен чалавек. А для таго, каб пазбегнуць бяды, трэба не так і многа: пастаянна і няўхільна прытрымлівацца мер засцярогі, выконваць адпаведныя патрабаванні правілаў пажарнай бяспекі.

В. МОЛАШ,
ст. супрацоўнік ЦНППБ АВПС-6 Івацэвіцкага раёна.

● *КРИМИНАЛ*

Кончились набеги

Сбежать из спецкомендатуры -- дело плевое. Осужденные ходят на работу без охраны. Этим воспользовался некто Р. из Барановичей. В городе нашел приют у одинокой женщины, которой не было дела ни до биографии суженного, ни до его криминальных дел. Любит, кормит, одевает и на том спасибо. А Р., подобрав таких же отщепенцев, как и сам, начал "гулять" по магазинам и темным улицам. Вооружившись стартовым пистолетом, переделанным для стрельбы малокалиберными патронами и увесистой дубинкой, бандиты подкарауливали припозднившихся владельцев автомобилей и грабили их прямо в гаражах. Напали на магазин "Буслік". Подоспели и к магазину "Аист" да продавец успела закрыть двери. Грабители ограничились печаткой, отобранной у ее мужа. Милиция отследила шайку и арестовала главаря на квартире у сожительницы. Подельники тоже вскоре оказались за решеткой.

Отжав дверь...

Ворошки изобрели этот новый вид взлома — отжимание дверей. Вроде все цело при первом взгляде, а на самом деле "язык" замка сломан. Дверь прикрыта. Злоумышленник свободно гуляет по квартире, отбирая вещи подороже. Таким способом из дома по улице Клубной кто-то унес видеоплейер "Голд стар", девять банок "Нескафе", тридцать тюбиков зубной пасты "Бленд-а-мед". С улицы Зеленой таким же способом умыкнули три сумки с товаром для реализации на 20 млн. рублей.

П. НАГНИБЕДА.
г. Барановичи.

"Газета для вас"

КУПОН

для бясплатнай прыватнай аб'явы

ТЭКСТ

____

____

____

____

Прозвішча, імя і адрас (звесткі не публікуюцца):

Газета выдаецца на беларускай і рускай мовах. Набіраецца ў Івацэвічах, друкуецца ў Баранавіцкай друкарні (г. Баранавічы, вул. Савецкая, 80). Выходзіць два разы на тыдзень: у сераду і суботу.
Фармат 420х300 мм. Аб'ём — 1 друк. аркуш.
Падпісана да друку 19 студзеня ў 14.00.

Заснавальнік: рэдакцыя "Газеты для вас"
Газета зарэгістравана ў Дзяржаўным камітэце РБ па друку.
Пасведчанне № 694.

РЭДАКТАР ЛІДЗІЯ ЦАЛУЙКА.

НАШ АДРАС: рэдакцыя "Газеты для вас".
вул. Дзяржынскага, 30, 225250, г.Івацэвічы.
Тэлефон: 8 (245) 2-12-29.

Тыраж 1250.
Заказ 119.